

UNT

Showmannen

Roine Söderlundh började dansa folkdans i Uppsala som liten. I dag är han en av Sveriges främsta koreografer och hårt anlitad för såväl tv-shower som stora musikal- och teaterproduktioner. Hur ser en arbetsdag ut?
UNT följde med en fartfylld måndag i början av december.

Han bor i en trerummare på tredje våningen strax intill Stureplan i centrala Stockholm. När jag knackar på en tidig måndag morgon öppnar han morgontrött och leende. Morgonnyheterna på fyran står på i vardagsrummet och levande ljus sprider en behaglig stämning.

- Jag brukar vakna vid åtta, ofta med prestationsångest, framförallt om jag ska träffa en ny artist som jag aldrig jobbat med tidigare, säger han och slår sig ner i vardagsrumssoffan.

Vardagsrummet, med utsikt mot en liten innergård, fungerar både som kontor och tv-rum. Den bärbara datorn är redan på. Strax intill står frukosten i form av blåbärssoppa, leverpastejsmörgås och kaffe.

De flesta dagar i den här mannens liv är fulltecknade av möten, dansrepetitioner och kreativt skapande. Hans koreografier syns i en mängd olika produktioner i Stockholm, bland annat i Singin' in the rain på Oscarsteatern och i Cabaré på Restaurang Tyrol. I vår är det bland annat Rhapsody in rock på Cirkus, Melodifestivalen och Lena Philipsson och Orups show på Chinateatern som gäller. Hur arbetar du fram koreografin till en ny uppsättning?

- Jag börjar med att lyssna in mig på musiken, därefter strukturerar jag upp föreställningen och försöker hitta en känsla. Stegen kommer sist, förklarar Roine Söderlundh.

I grunden är han dansare och utbildad vid bland annat Balettakademien i Stockholm. Men i dag tar koreografiuppdragen större delen av den 12 timmar långa arbetsdagen.

Han har mottagit privatteatrarnas pris Guldmasken tre gånger för bästa koreografi; West Side Story (1997), Showstoppers (2001) samt Grease och Lill-Babs Jubileumsshow (2001).

Hur finner du inspiration?

- Jag tittar på andra uppsättningar runt om i världen, jag åker till exempel till London och New York minst en gång per år och köper allt jag kommer över i musikal- och showväg.

Han är uppvuxen i Gränby, Uppsala. Som ensam barn spexade han ofta framför spegeln och drömde om ett liv som pianopedagog.

Hur vaknade ditt intresse för dans?

- När jag var tretton började jag dansa folkdans, jag och en kompis åkte ofta på dans i Björklinge. Därefter dansade vi showdans termin efter termin för en amerikansk kvinna i Uppsala som hette Richadina Swallow. Minns att jag fick en otrolig kick under en dansföreställning på Stadsteatern; wow, det här är verkligen kul!

Föredrar taxi

Klockan 09.45 borstar han tänderna och packar väskan. Klockan 10 väntar sju dansare från musikalen Singin' in the rain på att finslipa ett nummer inför Oscarsteaterns hundraårsjubileum. Och strax därpå sitter vi i en taxi på väg till Lasse Külers Dansskola på Tegnérunden 6.

- Jag åker oftast taxi, framförallt dagar då jag ska till olika arbetsplatser. Slår man ut notan blir det förmodligen billigare med tanke på alla parkeringsavgifter jag brukar få. Jag gillar den här stunden i taxin, säger han och blickar ut på trafikvimlet.

Som sjuåring startade han dansgruppen Pleasure i Uppsala. Gänget arrangerade danskurser, showade på diskotek och uppträdde på modevisningar. Som tjugoföråring sökte han in till Lasse Külers Dansskola och blev antagen på sin första audition. Men han kände sig värdelös.

UNT

- Jag ansågs nog som en märklig prick som dansade under skoltiden i Uppsala. Jag var till exempel enda killen som valde dans på friaktiviteterna. Så det var jätteskönt att komma till Lasse Külers Dansskola i Stockholm och hitta manliga förebilder. Men jag kände mig som tönsten från landet, säger Roine. Efter en kort avstickare till Frankrike, och senare ett receptionsjobb på Sergel Plaza Hotel i Stockholm, bestämde han sig dock för att fortsätta med dansen. Utöver Svenska Balettakademiens yrkesutbildning är han bland annat skolad i Las Vegas och New York.

Vad gör dig så eftertraktad?

- Det här yrket är så mycket mer än dans för mig, jag har en förmåga att se helheten vilket innefattar allt från tolkning av musik till samarbete med regissörer, scenografer och kostymansvariga, säger han och tillägger:

- Jag har säkert nytta rent pedagogiskt av mina tjugo år som danslärare på Stockholms alla yrkesinriktade dansutbildningar. Jag ser till exempel snabbt om en dansgrupp inte fungerar och tvekar inte att förenkla koreografin för att gynna helheten.

Sinne för detaljer

Strax därpå borrar taxin in vid Lasse Külers Dansskola. Roine låser upp åt dansarna, diskuterar scenkläder, sätter på kaffe, drar på sig ett par blå träningsbyxor och värmer upp. Om två dagar uppträder ensemblen med Petra Nielsen i spetsen för bland annat kungen och drottningen.

- Pas de borrhé, pam, pam, pam, glöm inte attityden, ropar Roine och far fram över dansgolvet till musik och originalkoreografi från musikalen West Side Story. Efter två timmars finslipning är han nöjd.

Vad är signifikativt för din koreografi?

- Jag använder mycket armar och bygger upp varje dansnummer dramaturgiskt. Det är roligt när dansarna får agera, det här stycket ska förmedla glädje och temperament, förklarar han entusiastiskt.

Jag undrar hur han gör för att memorera alla steg, framförallt med tanke på att han är engagerad i flera produktioner på samma gång.

- Jag är fokuserad och mentalt närvarande vid varje repetition utan att tänka på nästa. Jag är tränad i att komma ihåg stegen, om jag glömmer kommer de snabbt tillbaka med hjälp av till exempel videodokumentation eller assistent. Koreografin finns lagrad någonstans i kroppen, säger Roine.

Efter dansrepetitionen ansluter Roines assistent Jessica Hultberg som bistår med allt från bokningar till att för tillfället axla rollen som danskapten för musikalen Singin' in the rain på Oscarsteatern. Roine berättar att han har en danskapten i varje produktion som tar över det dagliga ansvaret efter premiären. Men han släpper inte dansarna helt.

- Jag håller telefonkontakt med danskaptenen, därutöver försöker jag dyka upp med jämna mellanrum för att höra om allt är ok. Det känns viktigt för mig att visa dansarna mitt intresse, säger Roine.

Sedan 2001 är han involverad i Robert Wells och Rhapsody in Rock. Och nästa stopp den här måndagen är Wells Music AB på Kungsholmen. Där sitter ett helt gäng runt bordet och väntar.

- Roine är en underbar person, dansare och koreograf som har det där lilla extra. Jag ser på långt håll om han medverkar på scenen, säger assistent Gerd Ekestubbe glatt och bjuder på en kopp kaffe medan hemliga framtidsprojekt smids runt hörnet. 45 minuter senare åker vi mot Odenplan.

Hektiskt schema

Jag undrar hur han laddar batterierna mellan dansrepetitioner, planeringsmöten och kreativt skapande.

- Jag försöker ta en time out med jämna mellanrum, på söndag sticker jag till exempel till Thailand i två veckor. Men det innebär att jag bör ha planeringen klar för Rhapsody in Rock, arbetat fram idéer som mellanaktsregissör till melodifestivalen och levererat idéer till Lena Philipsson och Orups kommande show på Chinateatern innan veckan är slut, säger han och fortsätter:

UNT

- Det händer att jag går ut och skriker för mig själv när stressen och pressen blir för stor. Jag har ofta ont i både huvud och nacke efter en stor produktion. Men massage och ett par naprapatbehandlingar brukar hjälpa.

Han är redan försenad till ett planeringsmöte om Melodifestivalen 2007 på SVT. Men lunch är första prioritet. Strax före klockan 14 sitter vi på Sushi Bar Itamae på Odengatan. Roine beställer laxrullar och räkor.

Vad är svårast som koreograf?

- Att få tiden att räcka till och att hitta rätt folk. Som koreograf tittar du på dansstil och kroppsbyggnad, men om föreställningen ska turnera måste dansarna även fungera på ett privat plan.

I början av karriären drömde han om att få dansa ner för en trappa i svart frack. Drömmen förverkligades i Peter Flacks uppsättning 1993. Därefter bestod drömmen av att få koreografera en stor musikal vilket realiserats flera gånger om.

Hur ser dina yrkesmässiga drömmar ut i dag?

- Jag vill regissera mer, som koreograf tvingas du ofta anpassa dig till regissören och tumma på integriteten. Nu är jag anlitad som mellanaksregissör för melodifestivalen 2007, det känns otroligt roligt och spännande.

När vi lämnar restaurangen strilar ett ruggigt vinterregn över stan.

När Roine dyker upp på SVT strax före klockan 15 väntar ett fång blommor i receptionen.

- Ska du inte öppna? undrar producenten och kollegan Per Blomquist som möter upp i en av tv-husets långa korridorer. Blommorna visar sig vara från Friskis & Svettis som tack för ett inspirationspass en tidig lördag morgon.

När klockan är 17 lämnar Roine tv-huset för en bit mat. Därefter väntar ännu ett möte. På Intiman. Tre timmar senare sitter assistent Jessica Hultberg och Roine ner på ett fik för att stämma av morgondagen. Framåt klockan 23 sätter han nyckeln i låset hemma på Jakobsbergsgatan och varvar ner framför tv:n. Morgonen därpå väntar ett genrep på Oscarsteatern.

Bildtexter

Som tonåring koreograferade Roine Söderlundh danskompisarna i Uppsala. I dag anlitas han av stora musikalproducenter och artister som Carola och Nanne Grönvall.

Klockan tio på måndag morgonen repeterar Roine Söderlundh ett nummer från musikalen West Side Story med dansarna för andra gången. Tre dagar senare förväntas numret sitta perfekt på Oscarsteaterns stora hundraårsjubileum.

Roine Söderlundh är anlitad som mellanaksregissör för Melodifestivalen 2007. Klockan 15 väntar ett kreativt planeringsmöte på SVT.

Sedan 2001 jobbar Roine Söderlundh med Robert Wells och Rhapsody in rock. Måndagens möte innehöll såväl jam som kreativa idéer inför nästkommande turné.

Han vaknar vid åtta, ofta med prestationsångest. Därefter väntar en stund framför datorn, frukost och morgonnyheterna på tv.

Faktaruta

Namn: Roine Söderlundh

Ålder: just fyllda 40 (firade födelsedagen med bal)

Bor: Centrala Stockholm

Utmärkelser och nomineringar: Tre Guldmaskar

Bästa danslåt: Ain't No Other Man - Christina Aguilera

Bästa egenskap: Tålmod

UNT

Rädd för: Oärliga människor

Uppskattar: En positiv inställning

Ser på tv: Morgonnyheterna, Parlamentet och Hej Baberiba

Favoritmat: Sushi